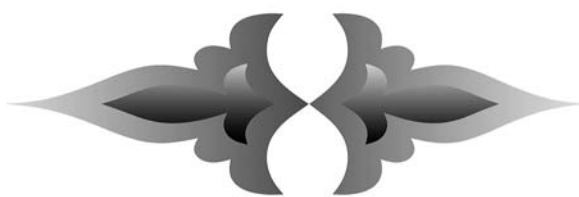




ƏLİ BƏY AZƏRİ



## QUŞ SÜDÜ

(hekayə)

*"Deyirlər Moskvada toyuqları sağirlar"  
El deyimi*

Qış günəşinin hərarəti də özü kimi kasad olur. Çıxmağı ilə batmağı bir göz qırpımında gəlib keçir. Axşam tez düşdüyündən bircə onu fikirləşirsən ki, işdən çıxıb cəld evə qaçım, axşam yeməyi hazırlayım.

Qış axşamlarının özünəməxsus xüsusiyyətləri də var. Soyuq kar eləməsin, qripə yoluxmayasan, xəstələnməyəsən deyə bol-bol isti çay içirsən, özü də çöldən evə gələn kimi... Bu hal bizdə artıq adət halını almışdı. İşdən gələn kimi mürəbbə ilə isti çay içər, sonra rahatlıq tapardıq.

Belə axşamlardan birində qardaşım Qara da bizdəydi. Rayondan qonaq gələn nənəmi görməyə gəlmişdi. Biz tərəflərdə "ana"ya "nənə" deyirik. Mən isə bir az da qabağa gedib ərköynüklə onu öz adı ilə çağırıram. Rəhmətlik atam uşaqlıqdan belə öyrədib. Adı Lalə olsa da, atam kimi "Lala" deyə çağırıram.

Lalayla Qara qonaq otağında söhbət edə-də televizora baxırdılar. Vüsal sabahkı dərslərinə hazırlaşdı. Mən də mətbəxdə axşam yeməyi hazırlayırdım. Çay da öz yerindəydi, təzəcə dəmləyib piletənin üstünə

qoymuşdum ki, isti qalsın. Gözləyirdim, Günel universitetdən gəlsin, çayımızı birlikdə içək.

Günel zövqlü qız idi, ağızının dadını yaxşı bilirdi. Gələndə mütləq mağazaya girib çayla içməyimizə nəşə dadlı bir şey alardı. Sözü düzü, evdə çayla içməyə hər cür mürəbbə varımızdı. Yayda, sonra üzüm payıza hamısından bişirib bankələrə yığmışdım. Gilənar, ərik, zoğal, göyüm, çiyələk, moruq, böyürtkən... hə, bir də qarağat mürəbbəsi - indiyə kimi bunların hamısından dadmışdıq. Fikirləşirdim ki, əgər Günel bir şey almazsa, bu mürəbbələrin hansından masaya qoyaram. Qara da piroq almışdı, ətri mətbəxə yayılmışdı, sanki mətbəx deyil, şirniyyat sexi-ydi. Lala yumşaq piroqları xoşlayırdı, elə biz də...

Günel, nədənsə, gecikirdi, heç belə gecikməmişdi. Universitetdən çıxan kimi evə gələrdi, uzağı beş-on dəqiqəlik marketə dönməyi vardı, o da hərdən bir. Nəşə, narahat olmağa başlamışdım. Həyəcanım getdikcə artırdı.

Birdən qapı açıldı və Günel hay ilə, küy

ilə içəri daxil oldu.

-Hamıya salamlar. - Adəti üzrə evi salamladı. Kurtkasını soyunub asılıqandan asdı, ayaqqablarını çıxartdı. - Boy, Qara dayım da bizdədi ki... - İçəri keçib onunla görüşdü.

-Hamı stola! - Mən səsləndim. - Çay hazırdır.

Çayları süzüb masaya qoydum. Ailəmiş süfrə başına topladı. Mürəbbə götürmək istəyirdim ki, Günel çantasından bir ovuc konfet çıxarıb qəndqabına doldurdu.

-Ptiçye molokodu, Moskovskidi. - dedi. - Təzə gətiriblər. Mağazada bir basabasdı ki, gəl görəsən. Ona görə gecikdim.

-Ptiçye moloko nədi? - Lala soruşdu.

-Ptiçye moloko, yəni quş südü. - Günel izahat verdi. - Çox dadlıdır, adam ləzzətindən doymaq bilmir.

-Quşun da südü olar? - Lala dodaqaltı mızıldandı.

-Niyə olmur? - Mən cavab verdim. - Hökumət istiyəndə, o da olur.

Çaylar içildi.

Xoşuna gəlmişdi, deyəsən, Lala çayını iki konfetlə içdi. Fikrim ondaydı, bu "quş südü" ona yaman ləzzət eləmişdi, həm də maraqlı gəlmişdi. Üçüncü konfeti götürəndə soruşdum:

-Lala, birini də süzümmü?

-Yox, bəsimdir. - dedi.

Konfeti kağızdan çıxarıb ağızına qoydu və sümürməyə başladı.

-Nənə, necədir? - Bu dəfə Günel soruşdu. - Dadlıdır mı?

-Dadlıdır, bala, çox dadlıdır. - Lala razılığını bildirdi və bunu başının hərəkəti ilə də təsdiqlədi.

Boş stəkanları yığışırsam da heç kim masadan qalxmadı. Yəqin etdim ki, yeməyi gözləyirlər.

Lala ağızındakı konfeti sümürüb qurtarmışdı ki, qəndqabından dördüncünü götürdü və əlində oynatmağa başladı.

-Günel ağızının dadını yaxşı bilir, elə-belə

konfet almaz. - dedim. - Lala, nə fikrə getmişən, aç, ye.

-Yox, doydum, daha istəmirəm.

Fikirləşdim ki, yəqin arvad üzə düşdü, axı bu yaşda onlar uşaq kimi kövrək olurlar.

-Nədi, xoşuna gəlmədi? - deyə soruşdum.

-Xoşuma gəldi, Almaz, çox dadlıydı.

-Bəs onda nə fikirləşirsən?

-Fikirləşirəm ki, görən, bu quşu tutub harasından sağıblar.

-Eşitməmişən, quş südü, ceyran yumurtası... Ceyranı yumurtlada bilirlərsə, deməli, quşu da sağırlar.

-Eşitmişəm. - Lala dilucu cavab verdi. - Elə mən də onu fikirləşirəm. Deməli, hökumətə lazım olanda, məməsi olmayan quşu sağır, ceyranı da yumurtladır.

-Ancaq burda yox, Moskvada. - Mən əlavə etdim. - Axı konfet Moskovskidir, burada hələ hazırlaya bilmirlər. Öyrənməyiblər.

Qara da, uşaqlar da Lalanın belə asta, bir az da lağlağı danışığına xeyli güldülər.